

Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1095

09.03.2024 (135)

Michael Kühnen

A doua revoluție Volumul I: Credință și luptă

Partea 8

Anii șaizeci au fost lunga noapte a ideii național-socialiste. Cu siguranță că existau naționaliști în Germania, grupuri mici de foști tovarăși de partid care se alăturaseră unei organizații naționale și care așteptau vremuri mai bune. Încercările vechilor național-socialiști, prin America de Sud și Uniunea Mondială Național-Socialistă (WUNS) prin Anglia, de a construi ceva în Germania au eșuat.

Câteva cuvinte despre ODESSA, care se presupune că a făcut ultima mare încercare de a câștiga influență în politica mondială în anii 1960:

Se poate presupune cu certitudine că, spre sfârșitul războiului, cercurile din cadrul partidului și SS se gândeau la continuarea activității lor după războiul pierdut. Acest lucru este indicat de rutele de evadare bine organizate, prin Roma către America de Sud, pentru înalții lideri ai partidului și SS, precum și de faptul că documente importante ale celui de-al Treilea Reich puteau fi aduse în siguranță.

În acest context, ascunzătorile din lacurile de munte austriece și acum cehoslovace au devenit celebre. Existența unei grupări precum ODESSA este susținută și de faptul că în aceste lacuri erau în mod evident lăsate gărzi - cel puțin descoperirea de documente naziste și bancnote de lire sterline falsificate, destinate cândva să perturbe economia britanică chiar și în ultimele luni de război, în Toplitzsee din

Austria a costat serviciile secrete occidentale doi morți încă de la începutul anilor 1960. Este, de asemenea, un fapt că cehii au găsit cel puțin un caz în lacurile lor. Cu toate acestea, trebuie spus clar:

Nu există nicio dovadă a existenței ODESSA, dar multe lucruri indică acest lucru.

În orice caz, la mijlocul anilor 1960, o echipă de oameni de știință germani a lucrat în numele guvernului egiptean la dezvoltarea de rachete împotriva Israelului - bazate pe o dezvoltare ulterioară a V2. Zvonuri care nu au fost niciodată confirmate spun că acești oameni de știință au fost recrutați și plasați de ODESSA. Dacă este adevărat, aceasta a fost ultima acțiune semnificativă din punct de vedere politic a ODESSA. La ultima paradă militară dinaintea Războiului de Șase Zile, aceste rachete au fost prezentate publicului, doar că focoasele nu erau încă pregătite, dar războiul de agresiune și victoria statului evreu au pus capăt acestui experiment al unei rachete egiptene cu rază medie de acțiune. Astăzi, ODESSA - redenumită acum Asociația Camarazilor - ar trebui să se ocupe doar de camarazii care sunt în pericol de a fi urmăriți penal pentru presupuse crime de război.

Se poate presupune cu bună știință că, chiar și la treizeci de ani de la război, încă mai există o bătălie între organizațiile secrete național-socialiste care își au încă originile direct în cel de-al Treilea Reich și acoliții puterilor victorioase sau ai serviciilor secrete israeliene. Cu toate acestea, acest război secret nu are nicio influență asupra evoluției politice, așa că părăsim terenul șubred al speculațiilor și ne întoarcem în Germania de la sfârșitul anilor 1960.

Mișcarea național-socialistă a noii generații a început în 1967 cu activitățile deja menționate ale lui **Wolf-Dieter Eckhart**, care, cu organizații precum Bund Deutscher Nationalsozialisten și, mai târziu, Freundeskreis der NSDAP, cu ziarele "Nationalsozialistischer Deutscher Nachrichtendienst" și "Mitteilungsblatt des Freundeskreises der NSDAP", a făcut propagandă nazistă.

În 1970, a avut loc prima încercare de refacere a NSDAP la München. Această încercare, ca și altele ulterioare, a eșuat din cauza faptului că un grup de persoane cu vederi național-socialiste, fără afișe, ziare și bani, pur și simplu nu constituie un partid. Consecința a fost înflorirea peste tot a grupurilor de luptă naziste - grupuri complet independente, mici și semnificative doar la nivel regional, fiecare lucrând pe cont propriu, fără o formă și o strategie fixă, iar unele dintre acestea există și astăzi. Impulsul pentru o mișcare clandestină NS unificată și puternică trebuia să vină din exterior:

Era timpul pentru un nou NSDAP! Peste tot în Germania, național-socialiștii așteptau semnalul.

În 1971, **germano-americanul Gerhard Lauck**, pe atunci în vârstă de 18 ani, a fondat NSDAP-AUSLANDSORGANISATION. În următorii câțiva ani, a fost posibil să se înființeze celule NSDAP/AO peste tot în Germania, printre grupurile de luptă NS deja existente, în NPD, JN și în multe alte organizații. Aceste celule au fost și sunt aprovizionate cu materiale de propagandă din America și au devenit atât de numeroase astăzi încât se poate afirma fără exagerare:

NSDAP/AO nu mai poate fi zdrobit. La un miting la Hamburg în 1974, liderul partidului NSDAP/AO, Gerhard Lauck, a explicat rolul germanilor străini în lupta național-socialistă pentru libertate:

"Vă va surprinde să aflați că, după și în timpul războiului, și yankeii și-au dat seama că propaganda împotriva lui Hitler și a celui de-al Treilea Reich era pur și simplu prea improbabilă pentru a fi adevărată, pentru că lupta eroică a poporului german și "loialitatea absolută până la capăt" a acestuia sunt de neconceput sub o conducere criminală. Mulți soldați americani care au ajuns să cunoască soldatul german pe câmpul de luptă au trebuit să-mi recunoască faptul că soldații germani erau cei mai buni și că ei, Aliații, au câștigat războiul doar datorită unei mari superiorități numerice, la care trebuie să adaug trădarea care a intrat în mod rușinos în istoria Germaniei odată cu 20 iulie 1944.

Din 1945, nu a existat nici pace, nici libertate în lume. Două războaie criminale împotriva Germaniei pentru a asigura democrația și a salva lumea nu au adus nici dreptate, nici securitate, ci doar nedreptate într-o Europă divizată și ocupată și apariția unui pericol asiatic, și anume Uniunea Sovietică. Acest fapt i-a pus pe gânduri pe mulți americani și mulți dintre foștii opozanți au devenit prieteni ai Germaniei și admiratori ai lui Adolf Hitler și aici mă refer la yankeii puri. Așadar, nu pot fi considerat un reprezentant al acestor yankei, în sfârșit, aproape prea târziu iluminați, pentru că nu sunt yankeu. Sunt în primul rând un german expatriat și doar în al doilea rând un cetățean american. Noi, americanii germani, ne îndeplinim datoria de cetățeni față de guvernul american, dar numai dacă acesta nu luptă împotriva patriei noastre germane. Pentru mine, cetățenia mea americană este o armă.

Noi, americanii germani, nu suntem la fel de populari în Germania ca germanii expatriați în Africa de Sud și în Europa de Est, deoarece marea majoritate sunt americanizați și chiar au luptat împotriva patriei germane. Dar tocmai din acest motiv, minoritatea Volkstreuen este cu atât mai mult de apreciat, pentru că trebuie să luptăm nu numai împotriva yankeilor, ci și împotriva așa-numiților Volksgenossen, împotriva celor care urăsc germanii complet americanizați de origine germană și care nici măcar nu observă că propriile nume de familie sunt germane. Împotriva intelectualilor culturali care acordă mai multă importanță cântecelor populare decât patriei germane și împotriva patrioților care vorbesc și

beau mult, dar nu fac nimic. Dar aceștia sunt germano-americani, adică americani de origine germană. Dar noi suntem americano-germani. Germani care au un singur lucru în comun cu SUA, și anume faptul că trăim aici.

Cei mai mulți dintre germanii din America sunt oameni mai în vârstă, dar mai sunt încă băieți ca mine. Poate că suntem o enigmă pentru voi, germanii din Reich, pentru că suntem victimele înfrângerilor Americii-Germania. Ne-am învățat limba maternă, germana, în mare parte de la bunicii noștri, la școală și la universitate, pentru că nu ni s-a permis sau nu am putut să o învățăm acasă. Faptul că s-au pierdut atât de multe lucruri nu este vina generației mele. Dar este de datoria noastră să păstrăm ceea ce a rămas și să recuperăm ceea ce s-a pierdut, chiar dacă este nevoie de ani și generații, astfel încât copiii și nepoții noștri să nu mai fie nevoiți să sufere din cauza antigermanismului. În ciuda acestei înfrângeri în domeniul lingvistic, pot spune cu sinceritate că noi, germanii din străinătate, suntem adesea mai buni germani decât mulți democrați reeducați aici, în așa-numita Republică Federală, care în realitate este doar o colonie a ocupației aliate.

În copilărie, am fost educat întotdeauna în spiritul național-german și völkisch. Când, mai târziu, am făcut cunoștință cu mișcarea naționalistă germană sau cu național-socialismul, am știut imediat că educația și atitudinea mea erau sută la sută în acord cu aceasta - în ciuda distanțelor uriașe, în ciuda lipsei de limbă, în ciuda generațiilor petrecute în străinătate, sufletul german a rămas fidel sângelui german. În aceasta constă puterea extraordinară a naționalității germane, temută ca de ciumă de adversarii noștri. Această lipsă de limbă este și a fost cu siguranță un mare dezavantaj. Pentru că, dacă îi iei unui popor limba, îi iei prea ușor cultura și esența, astfel că această circumstanță a contribuit și ea la căderea germanismului străin. Dar am avut și un mare avantaj: persecuția acerbă din cauza loialității noastre față de germanitate și a atitudinii naționale germane ne-a unit mai puternic ca niciodată!

(În urma acestui miting, lui Lauck i s-a interzis intrarea în țară).

Turneul de prelegeri al liderului partidului în Germania de Vest a declanșat o nouă evoluție în cadrul mișcării: celulele și liderii lor, care până atunci fuseseră strict separate, au început să se cunoască și să planifice și să desfășoare operațiuni comune. A luat naștere SA a NSDAP/AO!

SA: O formațiune de elită strânsă, condusă de conducerea statului major pe teritoriul ocupat al Reich-ului, care astăzi are unități în toate GAUe și care, în ultimii ani, a făcut din NSDAP/AO cea mai puternică și, mai ales, cea mai activă organizație de rezistență nazistă.

În 1976, Gerd Lauck a fost arestat în RFG și încarcerat timp de aproape o jumătate de an, înainte ca forțele de ocupație să-l deporteze în SUA. Timpul petrecut în închisoare dovedește corectitudinea convingerilor sale exprimate anterior :

"NSDAP/AO supraviețuiește fiecărei arestări - inclusiv a mea. NSDAP/AO nu mai poate fi zdrobit."

În 1977, SA desfășoară prima sa ofensivă propagandistică majoră. Cele mai mari succese sunt obținute de furtunile SA din Hamburg și Hanovra, care ajung în mod repetat pe prima pagină a ziarelor. La sfârșitul anului 1977, SA, sub conducerea șefului său de stat major "**Armin**", **organizează** o reuniune a întregii conduceri a statului major, în cadrul căreia se decide redenumirea NSDAP/AO din Organizație străină în Aufbauorganisation - un alt semn al ancorării ferme pe care NSDAP/AO a găsit-o între timp în Germania. În ceea ce privește structura și sarcina NSDAP/AO, liderul partidului a declarat următoarele în "**NS-Kampfruf**", ziarul mișcării:

Organizația: **NSDAP/AO**

NSDAP/AO este atât organizația externă, cât și organizația structurală a NSDAP. Este cea mai mare organizație de luptă nazistă din ceea ce este astăzi Germania. În Germania și în Ostmark, NSDAP-AO este organizată în numeroase celule care lucrează independent una de cealaltă, care sunt coordonate și aprovizionate cu materiale de propagandă de către sediul central al NSDAP/AO din străinătate. Acest cartier general străin se află în America, unde legalitatea sa permite o mașinărie de propagandă la scară largă, sau publicarea Kampschritt NS Kampfruf și o avalanșă de autocolante, afișe și pliante.

NSDAP/AO luptă cu hotărâre împotriva interdicției NS și luptă pentru admiterea NSDAP ca partid cu drept de vot în Germania și în Ostmark. Până când lupta pentru ridicarea interdicției NS sau depășirea condițiilor actuale de ocupație nu va face posibilă reînființarea NSDAP-ului însuși, conducerea se află în mâinile liderului organizațional al NSDAP/AO și a principalilor luptători NSDAP/AO (clandestini) din țară și din străinătate. Scopul final este apariția unui stat nazist într-un Mare Reich german liber și suveran și a unei Noi Ordini cu o bază rasială în întreaga lume ariană.

NSDAP/AO este activă la nivel internațional. Deși cei mai mulți dintre membrii săi se află, desigur, în Germania, este susținut și de germani din străinătate, în întreaga lume. În cercul de susținători ai NSDAP/AO sunt reprezentați și mulți național-socialiști non-germani care simpatizează cu NSDAP/AO în lupta sa dificilă pentru o Germanie național-socialistă. Pentru acești tovarăși, NSDAP/AO publică Raportul NS în limba engleză, precum și diverse materiale în alte limbi.

Țuota pentru un drept:

Având în vedere condițiile actuale de ocupație și actuala slăbiciune ridicolă a mișcării în comparație cu NSDAP al celui de-al treilea Reich, o încercare prematură de refondare a partidului ar fi o punere în pericol inutilă a membrilor, o absurditate în detrimentul reputației mișcării NS, o caricatură și, prin urmare, o insultă la adresa partidului Fuhrerului și o obrăznicie fără precedent (sau cel puțin o naivitate jalnică) din partea presupusei "conduceri de partid".

NSDAP/AO consideră că dreptul unei organizații naziste de a purta numele de NSDAP trebuie să fie obținut prin intermediul unei realizări de importanță istorică.

NUMAI DUPĂ CE NOI, TINERII LUPTĂTORI NS DIN PERIOADA POSTBELICĂ, VOM REUȘI SĂ LUPTĂM PENTRU LIBERTATEA MIȘCĂRII NS DIN GERMANIA, VOM AVEA DREPTUL DE A REÎNFIINȚA NSDAP!

Indiferent dacă această libertate nazistă este obținută prin ridicarea forțată a interdicției naziste sau prin răsturnarea regimului trădător de la Bonn, este irelevant în această privință. Organizația de luptă nazistă, care a format forța conducătoare în clandestinitate, se va transforma apoi în acest NSDAP nou înființat, iar liderii partidului vor ieși din cercurile sale de conducere. Nu justificarea existenței, a structurii sau a pretenției de conducere a unei organizații naziste este decisivă, ci succesul său concret.

Cele trei sarcini:

NSDAP/AO și-a asumat trei sarcini importante. Prima sarcină este **furnizarea de propagandă**. NSDAP/AO și-a stabilit obiectivul de a aproviziona cât mai bine nu numai celulele NSDAP/AO, ci și întreaga mișcare NS din Germania cu materiale de propagandă NS. Faptul că, în condițiile actuale de ocupație, este cu greu posibil să se furnizeze efectiv "suficient" material este evident, dar nu este un motiv pentru a ne abține de la a încerca să distribuim cât mai mult și cât mai bun material! Prin urmare, NSDAP/AO se așteaptă ca militanții și colaboratorii săi să utilizeze eficient acest material și să facă tot posibilul pentru a contribui la plata, cel puțin în parte, a sarcinii financiare. Este bine cunoscut, cel puțin în cercurile de activiști, că NSDAP/AO trimite mult, mult mai mult material decât este sau poate fi "plătit" de către luptătorii de pe front.

A doua sarcină este **construirea unei baze materiale**, care este absolut esențială pentru continuarea și extinderea activității de propagandă. Lupta pentru fonduri va fi un factor decisiv pe termen lung. De aceea, contribuțiile care vin din partea

Cercului de Sponsori, precum și donațiile din partea patronilor sunt foarte importante. În plus, există un anumit venit din vânzarea de diverse articole.

A treia sarcină este de a **forma o organizație unificată**. Raționalizarea este o sinucidere în subteran. Doar sistemul de celule, aprovizionat cu materiale de către cartierele generale străine, s-a dovedit în practică. Doar câțiva tovarăși din NSDAP/AO sunt arestați, de exemplu, în timpul operațiunilor de lipire. Aproape toate arestările au loc pentru alte acțiuni. Trebuie menționat, de asemenea, că nu sediul central străin, ci liderii de celule și activiștii înșiși sunt cei care trebuie să își înființeze celulele, să le conducă și să desfășoare acțiuni. Astfel, ei se bucură de destul de multă libertate față de conducerea organizației și, prin urmare, de posibilitatea de a se dovedi în lupta activă. Interferența conducerii nu este nici de dorit, nici necesară și rămâne minimă.

Conducerea:

În mod oficial, conducerea organizațională supremă va fi în mod inevitabil a sediului central străin, deoarece acesta trebuie să își asume majoritatea funcțiilor unei conduceri organizaționale, cel puțin în măsura în care acest lucru este posibil în cazul unei organizații clandestine. Aceste funcții sunt:

- oferta de propagandă
- construirea unei fundații materiale
- crearea unui centru de comunicare
- coordonarea generală
- reprezentarea publică a organizației

Istoria mișcării naziste din 1945 înapoi arată că niciun sediu din Germania ocupată nu poate îndeplini aceste funcții, cel puțin nu dacă este vorba de o întreprindere pe termen lung și la scară largă precum NSDAP/AO. În realitate, conducerea nu se află nici doar la sediul central din străinătate, nici în mâinile unei singure persoane, ci într-un cerc format din cei mai importanți lideri naziști, format în ani de lupte grele. Marea majoritate a acestor lideri sunt germani de Reich și sunt activi în lupta subterană a NS pe teritoriul Reichului. Doar o minoritate relativ mică de lideri se află în străinătate, unde trebuie să conducă cartierele generale străine.

Deoarece cartierul general străin nu reprezintă decât o foarte mică parte din NSDAP/AO, deși trebuie să îndeplinească funcțiile de conducere organizațională din cauza interdicției naziste și, prin urmare, joacă un rol aparent supradimensionat, prerogativele sale de conducere sunt limitate în raport cu ceilalți lideri autoritari din patria noastră comună, Germania, a căror cooperare și consimțământ voluntar este o condiție prealabilă pentru o

organizație serioasă de luptă împotriva nazismului.

NSDAP/AO respinge orice pretenție absolută la conducere. Numai Führerul, Adolf Hitler, avea dreptul la o pretenție necondiționată la conducere. Oricine pretinde același lucru pentru el însuși după 1945 este un ticălos arogant. Acest lucru nu înseamnă însă că noi, național-socialiștii, ar trebui să renunțăm la construirea unei organizații de luptă și la prerogativele necesare ale liderilor săi care o însoțesc, ci doar că acest obiectiv trebuie să fie urmărit într-un mod realist.

NSDAP/AO este de părere că trebuie să se dovedească în ochii militanților NS și nu invers, că loialitatea trebuie câștigată mai degrabă decât cerută și că membrii și colaboratorii trebuie câștigați prin cooperare constructivă, adică un serviciu concret (furnizarea) și un serviciu concret în schimb (angajamentul), chiar înainte și independent de "aderare". Baza loialității, pe care se bazează orice fidelitate prestată în mod voluntar, este o relație de încredere, un simț al responsabilității și un sentiment de apartenență (și organizațională), care nu se poate dezvolta decât treptat.

Apartenența la NSDAP/AO nu este formală (nici la OEP). Spre deosebire de Fördererkreis, nu există un card și nici cotizații lunare. De asemenea, nu există nici certificat și nici insignă. Calitatea de membru constă în a se considera membru al NSDAP/AO și în a acționa în consecință, adică în a le susține interesele, în a le urma instrucțiunile și în a le recunoaște conducerea. Aceasta este calitatea de membru al NSDAP/AO. **"Aceasta este calea noastră!"** (din: Strategia NSDAP/AO de Gerhard Lauck)

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFRUHRORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Buletinul de știri NS
www.nsdapao.org
#1005 18.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Raportul de față
Interviu cu Molly**
Partea a treia

NNK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii (www.mourningthenazis.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studiorea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat abia călcat de informații. Cauți informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un arheolog, săpând în trecut îngropat. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumină. Putem mulțumi din nou

The Fight Goes On !

Nearly years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countermen and racial kinemen fight side by side for the preservation

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gerdard Laack

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!